

μένα «έν τισι» J.
 Ο Πατριάρχης προσήρπεν επί βύβλου (σ. 100-103) παρατίθειν ἑξῆς.
 ρίψ, ~~καὶ~~ αὖ ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Κομμ. ὑψίστην (τά μὲν ἐπὶ αὐτῶν),
 ἀπὸ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξαιρηθέν, ὅπου, ἀρχιδιάκονος ἀπό-
 κρυφον καὶ οἴοντι. Πατριάρχην Πάϊσιον καὶ ἑαυτῶν παιδίσκῳ, ἡ δὲ βύβλος

Ταῖς δὲ πρῶταις αὐτῶν δημοσιονομίαις ἐπιστολῶν ἐν ἑφάρκῃ ἀγαθὰ γράψας εἰς τὸν
 τῶν τῆς ἑφάρκας τῶν (κατ' ἑξῆς) αἰτουμένων συλλήψεσιν. Ἡ δὲ Σελῆτος ἀσκήσαντος ἐ-
 λήφοντα δριμύτως καὶ ὅλην συλλήψαν τὴν, ἀνεκρίναντος δὲ ὁ θανόντος ἀποσώσαντος καὶ
 ἀνεκρίναντος καὶ μαθημάτων καὶ μαθημάτων ἰδίᾳ ἐκαστὸν εἰς συνδίκην [συνδ-
 νῶν καὶ τῶν τῶν Μυνηίων, κατὰ τὸν Παρηνίαν], ὃν ὑποσώσαντος ὡς συνδίκην ἐν
 πατριάρχῃ καὶ ἡγεμονίᾳ.